

เรียน

แปลอังกฤษ

สอนวิธีเดินประโยคเวลาแปล

The two-day³ informal² **meeting**¹ was first⁵ suggested⁴ by⁶ Mr Thaksin⁷ three⁹ years⁸ ago¹⁰.

ส่วนประธานคือ *The two-day informal meeting*

ตัวประธานคือ *meeting*

ส่วนกริยาคือ *was first suggested*

ประโยคนีแปลว่า การประชุมอย่างไม่เป็นทางการสองวันได้รับการเสนอแนะ โดยคุณทักษิณ เมื่อสามปีก่อน

- เทคนิคและวิธีการกำหนดส่วนต่างๆ ของประโยค
- วิธีการเดินประโยคเวลาแปลภาษาอังกฤษที่เข้าใจง่ายและถูกต้อง
- ศึกษาการแปลจากงานแปลจริงๆ ของนักศึกษาในห้องเรียน

ผศ. ดร. นเรศ สุทธิทธิ

B.A. (English) M.A. (English)

Ph.D. (English Comparative Literature)

เรียนแปลอังกฤษ

ผศ. ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

ISBN : 974-94972-6-0

พิมพ์ครั้งที่ 1 : พฤศจิกายน 2549

พิมพ์ครั้งที่ 2 : เมษายน 2550

ออกแบบปก : ผศ. ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or copied in any form or any means-graphic, electronic, or mechanical, including taping, or information storage and retrieval systems-without written permission of the publisher (Mr. Nares Surasith).

ฉบับเป็นเล่มจัดจำหน่ายโดย

บริษัท ดวงกลมสมัย จำกัด

15/234 ซ.เสือใหญ่อุทิศ ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขต
จตุจักร กทม. 10900

ฉบับ eBook จัดจำหน่ายโดย

โรงเรียนกวดวิชาเดอะฟันดิท

564/7 ถนนหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

โทร. 0-43 042225/ 085 2454028 // www.thepundittutor.com

คำนำ

หนังสือ **‘เรียนแปลอังกฤษ’** เล่มนี้เขียนขึ้นหลังจากที่ผู้เขียนได้เขียนหนังสือ **‘เทคนิคการแปล’** เสร็จเพียงไม่กี่วัน และเนื้อหาบางส่วนของหนังสือเล่มนี้ก็คล้ายกับหนังสือ **‘เทคนิคการแปล’** อยู่บ้างเช่นเนื้อหาเกี่ยวกับโครงสร้างภาษาอังกฤษ เนื้อหาเกี่ยวกับเทคนิคการเดินประโยคเวลาแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย แต่ส่วนที่หนังสือเล่มนี้ต่างจากหนังสือ **‘เทคนิคการแปล’** คือเนื้อหาหลักของหนังสือเล่มนี้เป็นการนำงานมอบหมายของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษกับผู้เขียนในภาคการศึกษาที่ 1/2549 มาตีพิมพ์พร้อมแนะวิธีการแปลที่ถูกต้องด้วย โดยงานที่มอบหมายจะเกี่ยวกับการกำหนดส่วนต่างๆ ของประโยคและวิธีเดินประโยคเวลาแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย รวมถึงการแปลภาษาอังกฤษเป็นไทยด้วย เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ที่กำลังศึกษาวิชาการแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย เพราะงานมอบหมายที่นักศึกษาได้ทำส่งอาจารย์นั้นมีทั้งถูกและผิด โดยในส่วนที่ผิดนักศึกษาต้องนำกลับไปแก้ไขใหม่ก่อนส่งงานอาจารย์อีกครั้ง ดังนั้นงานที่นักศึกษาส่งอาจารย์และการตรวจงานของอาจารย์รวมถึงงานแก้ไขของนักศึกษาที่ตีพิมพ์ในหนังสือเล่มนี้ล้วนแต่เป็นงานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่กำลังเรียนแปลเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนั้นหนังสือเล่มนี้ยังได้เสนอวิธีการเดินประโยคเวลาแปลอย่างละเอียดซึ่งรับรองว่าไม่มีใครเหมือนและไม่เหมือนใครไว้ในหนังสือเล่มนี้ด้วย วิธีการที่นำเสนอในที่นี้ใช้ว่าจะเป็นประโยชน์เฉพาะนักศึกษาเท่านั้นแม้แต่ครูอาจารย์ที่สอนวิชาโครงสร้างภาษาอังกฤษและการ

แปลภาษาอังกฤษก็จะได้ประโยชน์ด้วย โดยเฉพาะการสอนวิธีเดินประโยค เวลาแปลภาษาอังกฤษเป็นไทยซึ่งเป็นหน้าที่ของอาจารย์ผู้สอนวิชาแปลโดยตรงที่ต้องสอนนักศึกษาให้เข้าใจก่อนๆ มอบงานแปลให้ เมื่อนักศึกษาเข้าใจวิธีแปลดีแล้วและสามารถแปลภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันรู้เรื่องแล้ว จากนั้นค่อยมอบหมายงานที่เป็นสำนวนให้ลองแปลดู (อย่าเริ่มสอนแปลด้วยการสอนหรือมอบงานที่เป็นสำนวนก่อนเป็นอันขาด จะทำให้นักศึกษาเกลียดวิชาแปลทันที เพราะสำนวนจะมีวิธีแปลที่แตกต่างกันไป อีกอย่างในชีวิตประจำวันสำนวนก็ไม่ได้มีบทบาทอะไรด้วย)

ผู้เขียนต้องขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่สองทั้งภาคปกติและภาคค่ำทุกคนที่อนุญาตให้นำชื่อ นามสกุล และงานมอบหมายในรายวิชา โครงสร้างภาษาอังกฤษมาตีพิมพ์ ซึ่งผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเนื้อหาและวิธีการที่นำเสนอในหนังสือเล่มนี้จะทำให้นักศึกษาและผู้สนใจการแปลทุกท่านพบวิธีการแปลภาษาอังกฤษเป็นไทยที่เข้าใจง่ายและใช้ได้ผลอย่างที่ไม่เคยพบเห็นที่ใดมาก่อน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ท่านสามารถอ่านภาษาอังกฤษเข้าใจได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

ผศ. ดร. นเรศ สุรสิทธิ์

พฤษภาคม 2560

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	3
สารบัญ	5
คำย่อ	9
บทที่ 1 Introduction (บทนำ)	10
บทที่ 2 การแปลชนิดต่างๆ	18
การแปลงานเฉพาะด้าน	20
คำเชื่อม	25
บทที่ 3 PARTS OF SPEECH	38
หน้าที่ของคำนาม	43
วิธีสร้างคำนาม	44
การใช้คำนามบางคำ	46
ส่วนเติมเต็ม (COMPLEMENT)	49
คำสรรพนาม	52
คำคุณศัพท์	53
หน้าที่ของคำคุณศัพท์	54
พยางค์ลงท้ายเป็นคำคุณศัพท์	56
คำกริยา	58
กริยาวิเศษณ์	68
SIMPLE ADVERBS	69

6 - เรียนแปลอังกฤษ -----

INTERROGATIVE ADVERBS	71
RELATIVE ADVERB	72
ศัพท์ที่เป็นได้ทั้ง Adjective และ Adverb	73
ตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์	73
คำบุพบท	74
การใช้คำบุพบท in, on และ at	77
คำบุพบทเฉพาะ	81
บทที่ 4 การ ACTIVE และ PASSIVE VOICES	93
PRESENT SIMPLE	94
Present Simple: Passive Voice	95
PRESENT CONTINUOUS	97
Present Continuous: Passive Voice	99
PRESENT PERFECT	100
Present Perfect: Passive Voice	102
PAST SIMPLE	103
Past Simple: Passive Voice	105
FUTURE SIMPLE	106
Future Simple: Passive Voice	108
โครงสร้าง Passive Voice	110
บทที่ 5 การแปลประโยคแทรก	112
NOUN CLAUSE	113
MARKERS และ การใช้	114

หน้าที่ของ NOUN CLAUSE	117
ADJECTIVE CLAUSE	126
คำเชื่อมนำหน้า Adjective Clause	127
ADVERB CLAUSE	150
ตัวเชื่อมที่นำหน้า Adverb Clause	150
PHRASES	154
แบบฝึกหัดท้ายบท	157
เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบท	163
บทที่ 6 การแปรรูปกริยาอื่นๆ	170
กริยารูป INFINITIVE	170
การใช้ INFINITIVES	171
กริยาที่มี to infinitive ตามหลัง	172
การใช้ BARE INFINITIVES	174
PARTICIPLE	176
การใช้ PARTICIPLE	176
GERUND	179
การใช้ GERUND	179
SIMPLE FORM	181
บทที่ 7 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	185
เครื่องหมาย FULL STOP	186
เครื่องหมาย COMMA	188
เครื่องหมาย SEMICOLON	194

8 - เรียนแปลอังกฤษ -----

เครื่องหมาย COLON	195
เครื่องหมาย QUESTION MARK	198
เครื่องหมาย EXCLAMATION	199
เครื่องหมาย QUOTATION	199
เครื่องหมายอื่นๆ	202
เครื่องหมาย UNDERLINING และ ITALICS	205
เครื่องหมาย CAPITALIZATION	206
บทที่ 8 เทคนิคการเดินประโยคสำหรับแปล	210
การแปลส่วนประธาน	211
บทที่ 9 ตัวอย่างงานแปลของนักศึกษา	265
บทที่ 10 ศัพท์เกี่ยวกับหน่วยงานต่างๆ	368
แบบฝึกหัดท้ายเล่ม	383
เฉลยแบบฝึกหัด	389
หนังสืออ้างอิง	

คำย่อ

คำย่อ	คำเต็ม	ความหมาย
s	subject	ประธาน
obj.	object	กรรม
n	noun	คำนาม
adj.	adjective	คำคุณศัพท์
v	verb	กริยา
adv.	adverb	กริยาวิเศษณ์
prep.	preposition	คำบุพบท
s₁	subject ₁	ประธานตัวที่ 1
v₁	verb ₁	กริยาตัวที่ 1
s₂	subject ₂	ประธานตัวที่ 2
v₂	verb ₂	กริยาตัวที่ 2
v₁	verb ₁	กริยาช่องที่ 1
v₂	verb ₂	กริยาช่องที่ 2
v₃	verb ₃	กริยาช่องที่ 3
v_{ing}	verb _{ing}	กริยาเติม ing

บทที่ 1

INTRODUCTION (บทนำ)

เป็นที่ทราบกันดีว่าการแปลเป็นทั้ง “ศาสตร์” และ “ศิลป์” เป็นสุดยอดของการผสมผสานความรู้ของสองภาษาเข้าด้วยกันคือภาษาที่ถูกแปลและภาษาที่แปล การแปลหรือการถ่ายทอดภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งไม่ใช่การแปลเฉพาะศัพท์หรือการถอดความแบบทื่อๆ แต่เป็นการถอดความและถ่ายทอดมิติทางวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ ที่แฝงเส้นอยู่ในถ้อยคำสำนวนของผู้เขียนต้นฉบับนั้นๆ ดังนั้นงานแปลจึงถือว่าเป็นงานยากที่ว่ายากเพราะผู้แปลต้องรักษาความหมายและสาระ อารมณ์และรสชาติภาษาต้นฉบับไว้อย่างซื่อสัตย์ ที่สำคัญคือสำนวนศิลปะสละสลวยและได้อรรถรส ซึ่งทั้งหมดนี้ผู้แปลต้องอาศัยการเรียนรู้ การฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

สิ่งแรกที่ผู้แปลต้องทำคือการทำความเข้าใจต้นฉบับ การทำความเข้าใจต้นฉบับทำได้โดยการอ่านต้นฉบับหลายๆ รอบจนเข้าใจถ่องแท้ก่อนแล้วค่อยลงมือแปล และสิ่งที่สำคัญสำหรับการวิเคราะห์ต้นฉบับซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้แปลทุกท่านต้องรู้คือ

1) ไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยค ไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยคนั้นถือเป็นพื้นฐานอันดับแรกที่ผู้แปลต้องมี คือผู้แปลต้องสามารถวิเคราะห์และแยกแยะประโยคได้ว่า ประโยคที่กำลังแปลอยู่นั้นเป็นประโยคชนิดใด มีประโยคแทรกอยู่ด้วยหรือไม่ ส่วนประธานประกอบด้วยคำศัพท์ใดบ้าง และในส่วนประธานนั้นมีคำไหนเป็นคำนามหลัก คำไหนที่

หน้าที่ขยายคำนามหลักเป็นต้น นอกนั้นผู้แปลต้องสามารถแยกส่วนกริยาได้ว่าประโยคที่กำลังแปลอยู่นั้นใช้กริยาในรูปกรรตุวาจก (Active Voice) หรือกรรมวาจก (Passive Voice) มีกริยาที่ตัว ตัวไหนทำหน้าที่เป็นกริยาแท้ ตัวไหนทำหน้าที่เป็นกริยาช่วย และมีคำขยายกริยาหรือแปล่า นอกจากส่วนประธานและส่วนกริยาแล้วผู้แปลต้องสามารถแยกส่วนกรรมหรือส่วนที่อยู่หลังกริยาได้ด้วยว่าคำไหนทำหน้าที่ขยายคำไหนเป็นต้น อีกส่วนหนึ่งที่ผู้แปลต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษคือการกำหนดประโยคแทรกหรือประโยครอง (subordinate clauses) ซึ่งเป็นประโยคที่แทรกอยู่ในประโยคหลัก การกำหนดประโยครองถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะประโยครองสามารถมาในรูปแบบเต็มหรือลดรูปก็ได้ โดยเฉพาะเมื่อประโยครองลดรูปเป็นวลีก็จะทำให้กำหนดได้ยากยิ่งขึ้นและถ้าผู้แปลไม่เข้าใจประโยครองก็มีสิทธิ์แปลข้อความนั้นๆ ผิดได้โดยง่าย

2) คำศัพท์และสำนวน มีความสำคัญสำหรับการแปลแม้ไม่มากเท่ากับไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคก็ตาม แต่ศัพท์ก็มีส่วนสำคัญในการทำให้ผู้แปลเข้าใจความหมายโดยรวมของประโยคนั้นๆ เพราะศัพท์ๆ เดียวสามารถแปลได้หลายอย่าง ดังนั้นผู้แปลจึงต้องรู้ความหมายของศัพท์ไม่ใช่ว่าเพียงความหมายเดียวแต่ต้องรู้หลายความหมายด้วย ส่วนสำนวนก็ถือว่าเป็นส่วนสำคัญสำหรับการแปลเพราะจะทำให้เนื้อความที่แปลออกมานั้นเกิดความไพเราะน่าอ่าน สำนวนถูกสร้างมาจากการนำคำศัพท์ธรรมดาๆ สองหรือสามคำศัพท์มาประกอบเข้าด้วยกันแล้วทำให้เกิดความหมายใหม่ขึ้นมา ซึ่งเรื่องนี้ผู้แปลต้องอาศัยการค้นคว้าจากพจนานุกรมและหนังสือที่เกี่ยวกับสำนวนต่างๆ เป็นหลัก

3) มีความรู้เกี่ยวกับภูมิหลังของเรื่อง นักแปลที่ดีนั้นต้องรู้จักเลือกเรื่องที่จะแปล ไม่ใช่รับแปลทุกเรื่องเช่นบทกวีหรือบทประพันธ์ (poetry) ย่อมแตกต่างจากข่าวหนังสือพิมพ์รายวัน (daily newspaper) นวนิยาย (novel) ข่าวกีฬา (sports news) ข่าวสังคม (social news) เป็นต้น นักแปลที่ดีต้องมีความรู้และแม่นยำในเรื่องความรู้และภูมิหลังของเรื่องนั้นๆ จะทำให้ผู้แปลๆ ได้ถูกต้องและสำนวนไพเราะ อย่างไรก็ตามงานแปลที่มีสำนวนดีก็ไม่ได้หมายความว่าเป็งานแปลที่ดีเสมอไป งานแปลที่ดีอาจไม่สละสลวยก็ได้ เข้าทำนองว่า “ซื้อแต่ไม่สวย” ต่างจากงานแปลที่ไพเราะและสำนวนรื่นหู สละสลวยมากแต่เมื่อไปอ่านต้นฉบับแล้วกลับไม่ซื้อต่อต้นฉบับคือแปลใส่ความคิดตัวเองเข้าไปบ้าง แปลข้ามบ้าง แปลผิดบ้างเป็นต้น เข้าทำนองว่า “สวยแต่ไม่ซื้อ” ซึ่งไม่ตรงกับหลักการแปลที่ว่า “การแปลคือการถ่ายทอดความคิดจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งโดยให้มีใจความครบถ้วน สมบูรณ์ตามต้นฉบับทุกประการ ไม่มีการตัดต่อหรือแต่งเติมที่ไม่จำเป็นใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งควรรักษาให้ได้รูปแบบตรงต้นฉบับเดิมอีกด้วยหากทำได้”

มีผู้กำหนดคุณสมบัติและบทบาทของนักแปลไว้ดังนี้

- 1) นักแปลควรมีความสามารถในการใช้ภาษา
- 2) นักแปลควรมีความรู้ของภูมิหลังของเรื่องที่จะแปล
- 3) นักแปลควรมีความสามารถในการเอาตัวเองเข้าไปแทนที่ผู้แปลต้นฉบับ
- 4) นักแปลควรมีศิลปะของการเขียน

สิ่งที่นักแปลควรระลึกไว้ในใจเสมอเวลาแปลคือ

- 1) นักแปลเป็นตัวกลางระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร
- 2) นักแปลเป็นผู้สร้างงานศิลป์ในด้านการใช้ถ้อยคำ
- 3) นักแปลเป็นผู้ริเริ่มและผู้ทดลองในการประดิษฐ์คำใหม่ๆ สร้างรูปประโยคใหม่ๆ ในภาษาฉบับแปล

ขั้นตอนการถ่ายทอดเป็นภาษาฉบับแปล

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับผู้แปลคือการศึกษาขั้นตอนการถ่ายทอดเป็นภาษาฉบับแปลซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1) กำหนดความมุ่งหมายของงานแปล การกำหนดความมุ่งหมายของงานแปลก็เพื่อผู้แปลจะได้ตัดสินใจได้ว่างานแปลที่ตัวเองกำลังแปลอยู่นั้นมีลักษณะการแปลตรงตัวหรือแปลเอาความ

2) ถ่ายทอดประโยคพื้นฐานที่ได้รับจากการวิเคราะห์ด้วยบทต้นฉบับเป็นภาษาฉบับแปล

3) การนำประโยคพื้นฐานที่ได้รับการถ่ายทอดแล้วนั้นมาเขียนใหม่โดยเน้นในด้านรสนาติ บรรยายภาพและความสละสลวยของภาษา

4) ขั้นตอนสุดท้ายคือการตรวจสอบงานแปลของตนเองว่าครอบคลุมเนื้อหาต้นฉบับหรือไม่ ได้อรรถรสเหมือนกับต้นฉบับหรือไม่เป็นต้น

ถ้าพูดถึงคุณสมบัติต่างๆ ตามที่กล่าวข้างบนนั้นถือว่าการเป็นนักแปลที่ดีนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะนักแปลต้องถ่ายทอดความหมายของต้นฉบับให้ครบถ้วนเหมือนเดิมและเรียบเรียงเป็นภาษาฉบับแปลให้สละสลวยอีกด้วย

เหนือสิ่งอื่นใดก่อนที่นักแปลท่านนั้นๆ จะกลายเป็นนักแปลเต็มตัว จะต้องรู้วิธีแปลภาษาอังกฤษก่อน หมายความว่ารู้วิธีเดินประโยคเวลาแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย รู้ว่าคำไหนแปลก่อนคำไหนแปลหลังจากนั้นค่อยแปลส่วนอื่นให้เกิดความไพเราะสละสลวยอีกที นั่นหมายความว่าวิธีแปลหรือเทคนิคการเดินประโยคเวลาแปลถือว่าสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด เพราะผู้แปลจะแปลให้ถูกต้องและให้เกิดสำนวนที่ไพเราะไม่ได้เลยถ้ายังไม่รู้ว่าประโยคนั้นๆ ประกอบด้วยคำศัพท์อะไรบ้าง และคำศัพท์ไหนทำหน้าที่อะไรในประโยคนั้นๆ เวลาแปลต้องแปลคำไหนก่อนเป็นต้น

หนังสือเล่มนี้ผู้เขียนมีความประสงค์จะแนะนำนักเรียนที่เรียนการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยหรือผู้สนใจเกี่ยวกับการแปลในเรื่องเทคนิคการแปลภาษาอังกฤษแบบง่ายๆ ซึ่งก็คือเทคนิคการเดินประโยคเวลาแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยนั่นเอง ดังนั้นในบทต้นๆ ของหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนจึงได้นำโครงสร้างไวยากรณ์ที่จำเป็นต่อการแปลมาอธิบายก่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจและเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์เหล่านี้ โดยเฉพาะเกี่ยวกับตำแหน่งคำและลักษณะคำ ซึ่งเนื้อหาส่วนนี้จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจส่วนประกอบของประโยค เข้าใจว่าคำศัพท์ไหนทำหน้าที่ขยายคำศัพท์ไหน คำศัพท์ไหนแปลก่อนคำศัพท์ไหนแปลหลังเป็นต้น และเมื่อผู้อ่านเข้าใจรูปประโยคและตำแหน่งต่างๆ ของคำในประโยคแล้วย่อมสามารถแปลประโยคนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง และเมื่อฝึกแปลบ่อยๆ ศึกษาเพิ่มเติมบ่อยๆ ย่อมจะทำให้สำนวนการแปลไพเราะขึ้นตามลำดับ ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือคนที่แปลภาษาอังกฤษเป็นไทยได้อย่างไพเราะนั้น นอกจากจะต้องมีความรู้เรื่องภาษาอังกฤษอย่างดี เดินประโยคถูกต้องและ

แปลถูกต้องแล้วอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องรู้อย่างดีคือการใช้ภาษาไทยเพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่ผู้แปลต้องใช้เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาจากภาษาอังกฤษภาษาไทยที่ใช้ต้องถูกต้อง สละสลวยและกระชับจึงจะทำให้การแปลออกมาดี

หนังสือเล่มนี้นำเสนอวิธีการหรือที่ผู้เขียนเรียกว่าเทคนิคในการแปลภาษาอังกฤษเป็นไทยแบบง่ายๆ แต่ได้ผลดี โดยผู้เขียนได้นำเสนอวิธีการที่อาจจะไม่เหมือนอาจารย์ที่สอนแปลท่านอื่นๆ เพราะในหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนเน้นเรื่องโครงสร้างของประโยค โดยการแบ่งโครงสร้างประโยคออกเป็นส่วนๆ เช่นส่วนประธาน ตัวประธาน ส่วนกริยา ตัวกริยา ส่วนขยาย และประโยคแทรก รวมถึงวลีต่างๆ ดังนั้นหน้าที่หลักของผู้เรียนคือต้องทำความเข้าใจส่วนประกอบของประโยคก่อน เมื่อเข้าใจส่วนประกอบของประโยคแล้วคือเมื่อรู้ว่าคำศัพท์ไหนทำหน้าที่อะไรในประโยคแล้วจากนั้นค่อยลงมือแปล โดยการแปลจะเริ่มจากการแปลส่วนประธานก่อน และถ้าส่วนประธานมีคำศัพท์หลายคำผู้แปลต้องสามารถวิเคราะห์ได้ด้วยว่าศัพท์ใดเป็นคำนามหลักต้องแปลก่อน ศัพท์ใดเป็นคำขยายซึ่งต้องแปลทีหลังยิ่งกว่านั้นผู้เรียนจะได้ทราบว่าคำที่เป็นคำนามหลักและคำขยายจะแปลออกสำเนียงว่าอย่างไร เช่นคำคุณศัพท์ส่วนมากมักแปลว่า ‘ซึ่ง, ที่, แห่ง, ของ’ เป็นต้น ส่วนคำนามอาจแปลออกสำเนียงว่า ‘ความ, คุณ, การ, หรือแปลชื่อคน ชื่อสถานที่ ชื่อสิ่งของต่างๆ ตัว’ เป็นต้น สุดท้ายเมื่อผู้เรียนสามารถแปลส่วนประธาน รวมถึงส่วนกริยาและส่วนกรรมได้ทุกตัวแล้ว จากนั้นผู้เรียนต้องฝึกการแปลแบบเอาความคือการตัดคำฟุ่มเฟือยทิ้งเช่นตัดคำว่า ‘แห่ง, เพราะ’ เป็นต้นแล้วแต่ความเหมาะสม นั้นหมายความว่าหนังสือเล่มนี้ได้

นำเสนอเทคนิคการแปลเบื้องต้นอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียน (แม้ไม่มีพื้นฐานการแปลมาก่อน) สามารถเข้าใจ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยเริ่มจาก

1) **เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์** ที่จำเป็นต้องใช้สำหรับการแปล ซึ่งจะรวมไปถึง Tenses (ที่จำเป็น) Clauses (ทั้งรูปเต็มและลดรูป) รวมถึงการแปลคำเชื่อมที่สำคัญต่างๆ ในภาษาอังกฤษ เนื้อหาส่วนนี้ผู้เรียนต้องอ่านทำความเข้าใจช้าๆ อย่ารีบอ่านเพียงให้ผ่านๆ ไป เพราะเนื้อหาส่วนนี้เป็นเนื้อหาหลักที่จะทำให้คุณเดินประโยคเวลาแปลได้และกลายเป็นักเรียนที่ตีในอนาคตหลังจากเรียนโครงสร้างไวยากรณ์เข้าใจแล้วผู้เรียนจะได้เรียน

2) **เรื่องกำหนดประโยค** หรือการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค ว่าส่วนไหนเป็นส่วนประธาน ตัวไหนเป็นตัวประธาน (ต้องแปลตัวไหนก่อน แปลตัวไหนหลัง ศัพท์ไหนทำหน้าที่อะไร) จากนั้นวิเคราะห์ส่วนกริยา การวิเคราะห์กริยาจะเน้นเรื่องลักษณะการใช้ Tenses แต่สำหรับการแปลกริยาจะเน้นเรื่องการแปลเป็นกรรตุวาจก (active voice) และกรรมวาจก (passive voice) จากนั้นผู้เรียนจะได้เรียนรู้การวิเคราะห์ส่วนที่อยู่หลังกริยา รวมถึงประโยคแทรกและวลีที่อยู่ในประโยค โดยการวิเคราะห์ทุกขั้นตอนจะเน้นการแปลเป็นหลัก เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจและนำไปใช้ได้หลังจากผู้เรียนสามารถกำหนดส่วนต่างๆ ของประโยคได้แล้ว จะได้เรียน

3) **งานมอบหมายและการแก่นักศึกษา** โดยเนื้อหาในส่วนนี้จะ เป็นเนื้อหาที่นำมาจากงานมอบหมายที่ผู้เขียนมอบให้นักศึกษาที่เรียนวิชาโครงสร้างภาษาอังกฤษทำจริงๆ เป็นผลงานจริงๆ มีการแก้ไขจริงๆ โดยงานมอบหมายแต่ละชิ้นจะมีชื่อนักศึกษาเจ้าของงานกำกับอยู่ด้วย ในส่วนนี้

ผู้อ่านจะได้ศึกษาการกำหนดส่วนต่างๆ ของประโยคเวลาแปล การแปลโดยนักศึกษา การเดินประโยคและการแก้ไขงานจากอาจารย์เป็นต้น โดยเนื้อหาที่มอบให้นักศึกษาทำนั้นจะนำมาจากหนังสือพิมพ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นว่ ถ้าสามารถเดินประโยคในการแปลได้แล้วก็สามารถแปลภาษาอังกฤษได้ทุกข่าว จากนั้นผู้เรียนจะได้

4) ฝึกทำแบบฝึกหัด เมื่อผู้เรียนมีพื้นฐานเกี่ยวกับการแปลแล้ว จากนั้นจะได้ฝึกแบ่งหรือกำหนดส่วนประกอบต่างๆ ของประโยค ฝึกกำหนดส่วนประกอบต่างๆ ของประโยคพร้อมทั้งแปลให้ถูกต้อง

จากเนื้อหาและขั้นตอนที่อธิบายมานี้ ผู้เขียนมั่นใจว่าผู้เรียนจะสามารถเข้าใจวิธีการแปล และสามารถนำวิธีการแปลนี้ไปใช้ในการเรียน การเขียน การอ่านหรือแม้แต่การนำไปเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นนักแปลได้เป็นอย่างดี

บทที่ 2

การแปลชนิดต่าง ๆ

ความจริงแล้วหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนต้องการนำเสนอเทคนิคการแปลเบื้องต้นหรือเทคนิคในการเดินประโยคเวลาแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย เพราะจากการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยมานานกว่าทศวรรษและเขียนหนังสือเกี่ยวกับภาษาอังกฤษมากกว่าสามสิบเล่มทำให้ทราบจุดอ่อนของนักศึกษาไทยดีพอสมควรโดยเฉพาะเกี่ยวกับการแปล นักศึกษาส่วนมากไม่ทราบว่าแปลอย่างไร จะแปลคำไหนก่อน แปลคำไหนหลัง แม้ว่าหลายคนรู้ความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำลังแปลอยู่แต่ไม่ทราบหน้าที่ของคำเหล่านั้น เลยทำให้ไม่ทราบว่าแปลคำไหนก่อน แปลคำไหนหลัง และเมื่อเข้าตาจนก็แปลแบบตีความหรือแปลแบบเดาความแทนซึ่งทำให้การแปลนั้น ๆ ไม่ถูกต้อง

หนังสือเล่มนี้มีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาให้กับนักศึกษาที่ประสบปัญหาตามที่กล่าวข้างต้นนั้นเป็นหลัก ไม่มีความประสงค์ที่จะก้าวล่วงไปถึงการแปลแบบมืออาชีพโดยตรง เพราะการแปลแบบมืออาชีพเป็นการแปลในระดับสูง ที่ผู้แปลต้องรู้ 1) วิธีการทางไวยากรณ์ 2) การวิเคราะห์ตัวบทเพื่อจับความหมายทางไวยากรณ์ 3) การวิเคราะห์ความหมายของคำหรือสำนวน 4) การวิเคราะห์ความหมายอ้างอิง 5) การวิเคราะห์ความหมายแฝง 6) การรับทอดความหมายจากต้นฉบับ 7) การถ่ายทอดเป็นภาษาฉบับแปล 8) วิธีปรับบทแปล เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามการแปลระดับสูงจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าผู้แปลไม่รู้วิธีการแปลเบื้องต้น ดังนั้นการเรียนรู้ลักษณะของงานแปลต่าง ๆ จึงถือว่ามีความสำคัญต่อผู้แปลทุกระดับ เนื้อหาในบท

นี้จะเกี่ยวกับคุณสมบัติของการแปลทั่วๆ ไป ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้มีความสำคัญต่อการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ส่วนวิธีการเดินประโยคและเทคนิคการแปลจะอธิบายในบทต่อไป

ถ้ากล่าวตามความมุ่งหมายของงานเขียนหรือต้นฉบับที่นำมาแปลแล้วงานเขียนหรือต้นฉบับอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ชนิดดังต่อไปนี้

1) **งานเขียนหรือต้นฉบับประเภทงานสาร** เป็นงานเขียนจำพวกบทกวี (poetry) จดหมายรัก (love letter) โดยจุดมุ่งหมายของงานเขียนประเภทนี้มีเป้าหมายเพื่อระบายความรู้สึกและอารมณ์ของผู้เขียน มีทั้งทำนองการเขียนเป็นการรำพึงรำพัน การพรรณนาความ ภาษาที่ใช้สำหรับการแปลต้นฉบับประเภทนี้ต้องเป็นภาษาที่ประณีต ไพเราะ และให้ความหมายแฝง

2) **งานเขียนประเภทวรรณสาร** เป็นงานเขียนเกี่ยวกับตำราทางวิชาการ บทความ วิจารณ์ รายงานหรือแม้แต่การเล่าประสบการณ์ งานเขียนประเภทนี้มีเป้าหมายเพื่อให้ข้อมูล ให้ข้อเท็จจริง หรือเล่าประสบการณ์ มีทั้งทำนองการเขียนเป็นการอธิบาย การให้เหตุผล การเปรียบเทียบ ภาษาที่ใช้ในการแปลต้นฉบับประเภทนี้ควรใช้ภาษาธรรมดาภาษาที่เป็นมาตรฐานและเป็นวิชาการ

3) **งานเขียนประเภทโฆษณาสาร** เป็นงานเขียนเกี่ยวกับงานประกาศ หรือข้อความโฆษณา ซึ่งเป้าหมายของงานเขียนประเภทนี้ก็เพื่อชักจูงให้เชื่อ ให้มีความเห็นคล้อยตาม ภาษาที่ใช้เวลาแปลงานเขียนประเภทนี้ต้องใช้ภาษาที่มีพลังในทางชักจูงใจ โดยใช้ศัพท์ใหม่ๆ แปลกๆ

การแปลงานเฉพาะด้าน

เมื่องานเขียนมีหลายแบบ งานแปลก็ย่อมมีหลายแบบเช่นกัน เพราะงานแปลคืองานที่ถอดความหรือถ่ายเนื้อความ อารมณ์ มาจากต้นฉบับนั่นเอง ในบทนี้จะพูดถึงการแปลงานเขียนบางประเภทที่มีลักษณะเฉพาะตัว และมีกฎเกณฑ์พิเศษเฉพาะตัวที่ผู้แปลควรรู้เพิ่มเติม งานเขียนที่วันนี้คือการแปลข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

การแปลข่าวภาษาอังกฤษเป็นไทยเป็นงานแปลแบบเอาความ กลุ่มผู้อ่านมีความหลากหลายแตกต่างกันและที่สำคัญคือต้องการความรวดเร็ว โดยปกติแล้วข่าวสารตามหนังสือพิมพ์จะแบ่งออกเป็นสองส่วนคือหัวข้อข่าวและตัวข่าวหรือเนื้อข่าว ในส่วนของตัวข่าวเองก็อาจแบ่งย่อยเป็นสองส่วนคือ 1) เนื้อข่าวโดยย่อหรือบทนำข่าว ซึ่งเนื้อข่าวส่วนนี้มักจะอยู่ในย่อหน้าแรกและย่อหน้าเดียว และ 2) เนื้อข่าวโดยละเอียด โดยเนื้อข่าวส่วนนี้จะว่าด้วยเนื้อหาข่าวซึ่งเนื้อหาส่วนนี้จะเป็นการให้รายละเอียดที่ครบถ้วนตามที่ขึ้นไว้ในบทนำข่าว

สิ่งที่ผู้แปลต้องทำความเข้าใจอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับหัวข้อข่าวภาษาอังกฤษคือ โครงสร้างของหัวข้อข่าวภาษาอังกฤษโดยทั่วไปแล้วจะไม่ใช้เครื่องหมายที่บอกถึงการจบประโยคเช่นเครื่องหมาย (.) (full stop) ส่วนเครื่องหมายที่ใช้บ้างสำหรับการพาดหัวข้อข่าวคือเครื่องหมายคำถาม เครื่องหมายตกใจอีกอย่างค่านำหน้านามหรือที่รู้จักกันในนาม determiners จำพวก a, an, the, my, his, her เป็นต้นก็จะถูกละไว้ในฐานที่เข้าใจสำหรับการเขียนหัวข้อข่าวเพราะถือว่าเป็นส่วนประกอบที่ฟุ่มเฟือยและที่สำคัญคือพื้นที่ในการเขียนหัวข้อข่าวก็ค่อนข้างจำกัด ดังนั้นคำศัพท์ที่ใช้ในการเขียนหัวข้อข่าวจึงเป็นคำศัพท์ key words เป็นหลัก

โดยทั่วไปแล้วรูปแบบของการเรียงคำสำหรับการเขียนหัวข้อข่าวภาษาอังกฤษจะมีอยู่สามแบบดังนี้

1.1 การใช้นามวลีในการพาดหัวข่าว รูปแบบการพาดหัวข่าวโดยการใช้นามวลีในการพาดหัวข่าวนั้นถือเป็นรูปแบบที่นิยมนำมาใช้มากที่สุดซึ่งอาจเป็นเพราะการพาดหัวข่าวแบบนี้มีความกระชับและครอบคลุมความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการก็เป็นได้ เช่น (ตัวอย่างจากหนังสือพิมพ์ Bangkok Post)

- 1) **Chief reporter sacked over airport report**
(รูปกริยาของประธานคือ sacked เป็นรูปกริยาที่ลดรูปมาจากประโยค passive voice ซึ่งประธานเป็นผู้ถูกกระทำหรือได้รับผลกระทบ)

รูปเต็มจะอยู่ในรูป

Chief reporter was sacked over airport report.

- 2) **Foreign business leaders in South to help tsunami victims**
(รูปกริยาของประธานคือ to help เป็นการลดรูปมาจากการละ verb to be ไว้ในฐานที่เข้าใจ) รูปเต็มจะอยู่ในรูป

Foreign business leaders in South are to help tsunami victims

Chat show to hit the airwaves มีรูปเต็มคือ

Chat show is to hit the airwaves

Bombay city to evict 900 families after collapse มีรูปเต็มคือ

Bombay city is to evict 900 families after collapse

Tsunami victims to be remembered มีรูปเต็มคือ

Tsunami victims are to be remembered

- 3) **All eyes on Jetstar debut touchdown in Taiwan** รูปเต็มคือ
All eyes are on Jetstar debut touchdown in Taiwan

1.2 การใช้ประโยคเดียวในการพาดหัวข่าว การใช้ประโยคเดียวในการพาดหัวข่าวถือว่าเป็นรูปแบบของการพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษที่ง่ายที่สุดและไม่ซับซ้อนเพราะใช้ประโยคเดียวซึ่งประกอบด้วยประธานและส่วนขยายโดยการพาดหัวข่าวประเภทนี้จะใช้กริยาในรูป present simple tense เช่น

- 1) BJP suspends Madan Lal Khurana
(ตัวอย่างจาก **THE HINDU: INDIA'S NATIONAL NEWSPAPER**)
- 2) Militants plan to hit Bangkok
(ตัวอย่างจาก **THE STRAITS TIMES: A SINGAPORE PRESS HOLDINGS PUBLICATION**)
- 3) Indonesia tightens nationwide security after terror warnings
(ตัวอย่างจาก **THE STRAITS TIMES: A SINGAPORE PRESS HOLDINGS PUBLICATION**)
- 4) Britain won't free terror suspects despite ruling
(ตัวอย่างจาก **THE STRAITS TIMES: A SINGAPORE PRESS HOLDINGS PUBLICATION**)
- 5) Eunuchs want seats in Assembly polls
(ตัวอย่างจาก **THE HINDU: INDIA'S NATIONAL NEWSPAPER**)

- 6) More troops head for New Orleans
(ตัวอย่างจาก **Bangkok Post**)
- 7) Japan must not allow Lee Teng-hui to visit: China
(ตัวอย่างจาก **THE STRAITS TIMES: A SINGAPORE PRESS HOLDINGS PUBLICATION**)

1.3 การใช้คำพูดของผู้ที่เป็นข่าวมาใช้ในการพาดหัวข่าว ซึ่งการพาดหัวข่าวชนิดนี้มักจะอยู่ในเครื่องหมาย “. . .” แต่บางครั้งก็สามารถตัดเครื่องหมาย “. . .” ที่ได้ตามความเหมาะสม เช่น

- 1) India-U.S. deal disturbing, says Musharraf
(ตัวอย่างจาก **THE HINDU: INDIA’S NATIONAL NEWSPAPER**)
- 2) “I’ll quit after World Cup”, Beckham
(ตัวอย่างจาก **Bangkok Post**)
- 3) “I’ll quit after Wimbledon”, Agassi
(ตัวอย่างจาก **Bangkok Post**)

ตัวข่าวหรือเนื้อข่าวถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญมากที่สุด โดยตัวข่าวจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อข่าว นั่นหมายความว่าหัวข้อข่าวเป็นเหมือน central idea ส่วนตัวข่าวเป็น supporting sentences หรือประโยคสนับสนุน แต่ในขณะเดียวกันตัวข่าวก็จะประกอบด้วยทั้ง topic sentence และ supporting sentences ดังนั้นเวลาแปลเนื้อข่าวภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จึงต้องแปลตามย่อหน้าโดยย่อหน้าที่หนึ่งจะเป็นสรุปข่าวโดยย่อโดยย่อหน้าแรกนี้จะบอกถึงเนื้อข่าวโดยคร่าวๆ รวมถึงแหล่งที่มาของข่าวด้วย

ดังนั้นเวลาแปลจึงต้องแปลตามลำดับของย่อหน้า คือแปลย่อหน้าต่อย่อหน้าเหมือนฉบับจริง

อีกอย่างที่ผู้แปลต้องรู้สำหรับการแปลตัวข่าวคือการใช้ภาษาไทย ผู้แปลต้องเลือกใช้ภาษาไทยที่กระชับและเหมาะสมกับสมัย เช่นถ้าภาษาอังกฤษใช้คำว่า destroyed ถ้าเปิดดูความหมายของคำนี้ในพจนานุกรมจะได้ความหมายว่า “ทำลาย, ผลาญ, ตับ, ฆ่า” เวลาใช้จริงผู้แปลต้องดูความเหมาะสมของคำบริบทด้วย เช่นเนื้อข่าวบอกว่า “ตำรวจ . . . แหล่งค้ายาบ้า” นั้นหมายความว่าผู้แปลอาจใช้คำว่า “ได้ทำลาย” เป็นคำแปลของคำว่า destroy ก็ได้

การแปลงานเฉพาะด้านมีมากกว่านี้เช่นการแปลบทกวีนิพนธ์ ซึ่งการแปลงานชนิดนี้ถือว่าเป็นงานแปลที่ต้องอาศัยความชำนาญอย่างมาก คือผู้แปลต้องมีความรู้ทั้งภาษาอังกฤษเกี่ยวกับงานวรรณกรรมและอีกอย่างต้องรู้ภาษาไทยดีมากด้วยจึงจะสามารถแปลงานชนิดนี้ได้หรือรสเพราะงานเขียนประเภทนี้ไม่ได้หมายถึงการเรียงคำหรือผูกศัพท์เข้าเป็นประโยคเท่านั้นแต่ผู้เขียนจะเลือกคำและระเบียบวิธีเรียงคำตามรูปแบบของงานประพันธ์แต่ละชนิดอย่างพิถีพิถันอีกด้วย

เสียง จังหวะ ศัพท์ และรูปแบบของการเรียงคำเป็นสิ่งที่ผู้เขียนบทกวีใช้เป็นเครื่องมือเพื่อแสดงความรู้สึกของตน ดังนั้นการแปลบทประพันธ์ซึ่งเป็นงานเขียนประเภทรจนาสารจึงต้องใช้วิธีการแปลแบบตรงตัว คือผู้แปลต้องรักษารูปแบบของต้นฉบับเดิมไว้ให้มากที่สุด ซึ่งบางที่ผู้แปลอาจต้องแปลแบบคำต่อคำเลยก็เป็นได้ (ยกเว้นเมื่อแปลคำต่อคำแล้วความหมายไม่เป็นไปตามต้นฉบับเลยหรือเป็นภาษามนุษย์ต่างดาวไป) ในกรณีหลังนี้ต้องใช้การแปลแบบตีความแทน

ตัวอย่างการแปลบทวี

Wherefore did you get this ring?
Lord of the earth, our King, granted it.
What did you do, prithee, to please him thus?
A poem for him I composed to deserve this prize.
(Manas Chitakasem 3)

แหวนนี้ท่านได้แต่ใดมา
เจ้าพิภพโลกาท่านให้
ทำชอบสิ่งใดวานบอก
ข้าแต่งกลอนถวายให้ ท่านให้เป็นรางวัล

คำเชื่อม

คำเชื่อมมีบทบาทมากในการทำให้ประโยคเกิดความสละสลวย โดยคำเชื่อมอาจเชื่อมประโยคเข้าด้วยกัน เชื่อมคำศัพท์เข้าด้วยกัน เชื่อมวลีเข้าด้วยกัน และที่สำคัญคือเชื่อมความหมายเข้าด้วยกัน การแปลภาษาอังกฤษที่ได้นอกจากแปลประโยคได้ถูกต้องแล้วสิ่งที่ต้องระวังให้มากคือความสัมพันธ์ของคำเชื่อมในประโยคนั้น ๆ และคำเชื่อมก็มีหลายชนิด ดังนี้

1) คำเชื่อมที่แสดงความสัมพันธ์เกี่ยวกับเวลา

คำเชื่อมที่แสดงความสัมพันธ์เกี่ยวกับเวลามีค่อนข้างเยอะ โดยคำเชื่อมเวลาเหล่านี้จะบอกถึงเวลาเริ่มต้นไปจนถึงเวลาสิ้นสุด ดังนี้

คำบอกเวลาเริ่มต้น

Firstly/first of all/ initially/ to start with/ the first step

At the first stage

คำเหล่านี้โดยมากแปลว่า ‘แรกสุด’ ‘ประการแรก’ ‘ลำดับแรก’

คำบอกเวลาถัดจากเริ่มต้น

Second/ secondly/ the second step/ at the second stage

คำเหล่านี้โดยมากแปลว่า ‘ประการที่สอง’ ‘ขั้นตอนที่สอง’
‘อันดับที่สอง’ ‘ลำดับต่อมา’

คำบอกเวลาถัดจากลำดับที่สอง

Third/ thirdly/ the third step/ at the third state เป็นต้น

คำเหล่านี้โดยมากจะแปลว่า ‘ประการที่สาม’ ‘ขั้นตอนที่สาม’

คำบอกเวลาถัดจากที่กล่าวมาแล้ว

Then/ after that แปลว่า ‘นอกจากนั้น’ ‘ถัดจากนั้น’ ‘หลังจากนั้น’

คำบอกเวลาถัดจากที่กล่าวมาแล้ว

Next/ subsequently/ the next step/ at the next stage

คำเหล่านี้โดยมากแปลว่า ‘ถัดไป’ ‘ถัด’ ‘ขั้นตอนถัดไป’

คำบอกเวลาลิ้นสุด

Finally/ the final step/ at the final stage

คำเหล่านี้โดยมากแปลว่า ‘ในที่สุด’ ‘**ในบั้นปลาย**’ ‘ขั้นตอนสุดท้าย’

2) คำเชื่อมที่บอกถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุผล

2.1 คำเชื่อมที่แสดงถึงสาเหตุ

therefore	ดังนั้น
so	ดังนั้น, เช่นนั้น, ฉะนั้น
accordingly	ดังนั้น, สอดคล้องกันกับ
consequently	เพราะฉะนั้น, ผลที่สุดก็คือ
as a consequence	ผลที่ตามมา, ผลลัพธ์คือ

result	ผลที่ตามมา, ผลลัพธ์คือ
hence (เป็นทางการ)	เพราะฉะนั้น, ดังนั้น
thus (ไม่เป็นทางการ)	เพราะฉะนั้น, ดังนั้น
because of this	เพราะเหตุนี้
that's why (ไม่เป็นทางการ)	นั่นเพราะว่า

2.2 คำเชื่อมที่แสดงการเปรียบเทียบ

yet	กระนั้น, นอกจากนั้น
however	อย่างไรก็ตาม
nevertheless	แม้ว่า, แต่ทว่า
but	แต่ว่า
even so	แม้ว่า

2.3 คำเชื่อมที่แสดงเงื่อนไข

then	ดังนั้น, นอกจากนั้น
in that case	ดังนั้น, ในกรณีนั้น

2.4 คำเชื่อมที่แสดงความขัดแย้ง

in fact	แท้จริงแล้ว, จริงๆ แล้ว
actually	ตามความเป็นจริงแล้ว
as a matter of fact	ความจริงแล้ว

3) คำเชื่อมที่บอกถึงความสัมพันธ์เกี่ยวกับใจความ

3.1 คำเชื่อมที่แสดงถึงการเพิ่มเติม

also	ด้วย, อีกด้วย, เช่นเดียวกับ
in addition	เพิ่มเติมเข้ามา, ยิ่งไปกว่านั้น

moreover	ยิ่งไปกว่านั้น
furthermore	นอกจากนี้, โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
besides	นอกจาก
too	ด้วย, อีกด้วย, เหมือนกัน
as well as	เช่นเดียวกับ

3.2 คำเชื่อมที่แสดงการสรุปความ

to sum up then	สรุปว่า
in brief	สรุปโดยย่อว่า
in short	สรุปโดยย่อ

3.3 คำเชื่อมที่แสดงถึงความเสมอภาคกัน

in other words	อีกประการหนึ่ง, กล่าวอีกอย่างหนึ่ง
that means	หมายถึง, คือว่า
namely	กล่าวคือ

3.4 คำเชื่อมที่แสดงถึงการนับเข้าด้วยกัน

for example	ตัวอย่างเช่น
for instance	ตัวอย่างเช่น
such as	ตัวอย่างเช่น
as follows	ดังตัวอย่างต่อไปนี้

3.5 คำเชื่อมที่แสดงถึงการเน้น

in particular	โดยเฉพาะแล้ว
in detail	โดยเฉพาะ, โดยละเอียด
especially	โดยเฉพาะ

notably	โดยเฉพาะ
chiefly	โดยเฉพาะอย่างยิ่ง, ส่วนใหญ่แล้ว
mainly	หลัก ๆ แล้ว

3.6 คำเชื่อมที่แสดงลักษณะทั่ว ๆ ไป

usually	โดยปกติ, โดยทั่วไป
normally	โดยปกติ
in general	โดยทั่วไป
in most cases	โดยทั่วไป

3.7 คำเชื่อมที่แสดงความเด่นชัด

obviously	ชัดแจ้ง, อย่างเด่นชัด
naturally	โดยธรรมชาติ
of course	แน่นอน
clearly	โดยแน่ชัด

3.8 คำเชื่อมที่นำรู้อื่น ๆ และการแปลคำศัพท์บางคำ

although	ถึงแม้ว่า
even though	ถึงแม้ว่า
even if	ถึงแม้ว่า
though	ถึงแม้ว่า
as	เหมือน, เพราะ, ขณะที่
as if	ราวกับว่า
as though	ราวกับว่า
as far as	ตราบเท่าที่
so far as	ตราบเท่าที่

as long as	ตราบเท่าที่, ตราบใดที่
so long as	ตราบเท่าที่, ตราบใดที่
as soon as	ทันทีที่
because	เพราะ
before	ก่อน
if	ถ้า
provided that	ถ้า
in case	เผื่อว่า
except that	ยกเว้น
in that	ตรงที่
now that	บัดนี้ที่
so that	เพื่อว่า
in order that	เพื่อว่า
so + adjective + that	จนกระทั่งว่า
so + adverb + that	จนกระทั่งว่า
such + noun + that	จนกระทั่งว่า
lest	เพื่อ . . . ไม่
once	เมื่อ
since	เพราะว่า, นับตั้งแต่
the moment	จิตใจที่, วินาทีที่
by the time	ครั้งแรก, สุดท้ายที่
the first	ครั้งแรก, สุดท้ายที่
last time	ครั้งที่แล้ว, สุดท้ายที่
every time	ทุกครั้งที่

unless	ถ้า . . . ไม่
until	จนกระทั่ง
till	จนกระทั่ง
no matter + question word	ไม่ว่า . . . ก็ตาม
however + adjective	ไม่ว่า . . . ก็ตาม
however + adverb	ไม่ว่า . . . ก็ตาม
whatever + noun	ไม่ว่า . . . ก็ตาม
whatever	ไม่ว่า . . . ก็ตาม
whatever + noun	ไม่ว่าชนิดใดก็ตาม
when	เมื่อ
whenever	ทุกครั้งที่
where	ที่
whereas	แตกต่าง
whether	ไม่ว่า . . . หรือไม่
whichever + noun	ไม่ว่า . . . อันไหน

3.8 การแปลกริยาบางตัวที่มีคำนามสองคำวางซ้อนกันอยู่
ด้านหลัง (บางครั้งคำนามทั้งสองคำนั้นอาจมี to หรือ for คั่นกลางก็ได้)
ในโครงสร้าง Verb + Noun + Noun จะมีความหมาย 2 ความหมายดังนี้

3.8.1 กริยาในโครงสร้าง Verb + Noun + Noun ที่แปลว่า “ทำ
อะไรให้ใคร หรือ ให้อะไรแก่ใคร” มีดังนี้

กริยา	คำนาม	คำนาม	คำแปล
allow	the teacher	two hours	ให้เวลาคุณครูสองชั่วโมง
award	the institute	the contract	ให้สัญญาจ้างแก่สถาบัน

award	the teacher	a prize	มอบรางวัลให้คุณครู
deny	his wife	nothing	ไม่ปฏิเสธอะไรเลย
bring	me	fame	นำชื่อเสียงมาให้ผม
cause	his mother	trouble	ทำความยุ่งยากให้แม่
cost	me	a lot of money	ทำให้ผมสิ้นเงินไปมาก
cost	her	her life	ทำให้หล่อนเสียชีวิต
do	me	a favor	ช่วยสงเคราะห์ฉัน
do	the animal	harm	ทำอันตรายต่อสัตว์
do	her	harm	ทำอันตรายต่อเธอ
earn	my student	respect	ทำความนับถือมาสู่ นักเรียนของฉัน
forgive	him	his rudeness	อภัยให้เขาในกริยาหยาบๆ ของเขา
envy	him	his lovely wife	อิจฉาภรรยาที่น่ารักของเขา
gain	me	a reputation	นำชื่อเสียงมาสู่ฉัน
give	his son	the uniform	ให้ชุดแก่ลูกชาย
grant	her	permission	ให้อนุญาตแก่เธอ
guarantee	his employee	A regular employment	รับประกันการมีงานทำ ให้กับลูกจ้างคนหนึ่งของเขา
lend	her	money	ให้เธอยืมเงิน
pay	him	a lot of money	จ่ายเงินให้เขามากมาย
play	children	a nasty trick	เล่นแกล้งเด็กแรงๆ
promise	the man	a rise in salary	สัญญาว่าจะขึ้นเงินเดือนให้ ผู้ชายคนนั้น

recommend	him	a long holiday	แนะนำให้หยุดพักผ่อน
refuse	Dale	admittance	ปฏิเสธไม่ให้เตลผ่านเข้าไป
save	Dale	trouble	ลดความยุ่งยากให้เตล
send	Dale	a letter	ส่งจดหมายให้เตล
set	his children	a good example	เป็นตัวอย่างที่ดีให้ลูก ๆ
show	Dale	the way	ชี้ทางให้เตล
teach	Dale	English	สอนอังกฤษให้เตล
win	him	respect	นำความนับถือมาสู่เขา
wish	him	good luck	อวยพรให้เขามีโชค

กริยาตามทีกล่าวมานี้สามารถใช้วางไว้หน้าคำนามสองตัว (เหมือน
ด้านบนทุกอย่าง) ทีมี to หรือ for คั่นกลางก็ได้ แต่ความหมายยังคง
เหมือนเดิมทุกอย่าง

กริยา	คำนาม	to (for) นาม	คำแปล
allow	two hours	for the teacher	ให้เวลาคุณครูสองชั่วโมง
award	the contract	to the institute	ให้สัญญาจ้างแก่สถาบัน
award	a prize	to the teacher	มอบรางวัลให้คุณครู
deny	nothing	to his wife	ไม่ปฏิเสธอะไรภรรยาเลย
bring	fame	for me	นำชื่อเสียงมาให้ผม
cause	trouble	to his mother	ทำความยุ่งยากให้แม่
do	a favor	to me	ช่วยสงเคราะห์ฉัน
do	harm	to the animal	ทำอันตรายต่อสัตว์
do	harm	to her	ทำอันตรายต่อเธอ
earn	respect	for my student	ทำความนับถือมาสู่

			นักเรียนของฉัน
gain	a reputation	for me	นำชื่อเสียงมาสู่ฉัน
give	the uniform	to his son	ให้ชุดแก่ลูกชาย
grant	permission	to her	ให้อนุญาตแก่เธอ
guarantee	a regular employment	to his employee	รับประกันการมีงานทำ ให้กับลูกจ้างคนหนึ่งของเขา
lend	money	to her	ให้เธอยืมเงิน
pay	a lot of money	to him	จ่ายเงินให้เขามากมาย
play	a nasty trick	on children	เล่นแกล้งเด็กแรง ๆ
promise	a rise in salary	to the man	สัญญาว่าจะขึ้นเงินเดือน ให้ผู้ชายคนนั้น
recommend	him	a long holiday	แนะนำเขาให้หยุดพักผ่อน
refuse	admittance	to Dale	ปฏิเสธไม่ให้เดลผ่านเข้าไป
send	a letter	to Dale	ส่งจดหมายให้เดล
set	a good example	for his children	เป็นตัวอย่างที่ดีให้ลูก ๆ
show	the way	to Dale	ชี้ทางให้เดล
teach	English	to Dale	สอนอังกฤษให้เดล
win	respect	for him	นำความนับถือมาสู่เขา
wish	good luck	to him	อวยพรให้เขามีโชค

3.8.2 กริยาในโครงสร้าง Verb + Noun + Noun ที่แปลว่า “คิดว่าใครเป็นอย่างไร แต่งตั้งใครให้เป็นอะไร และขนานนามให้ใครว่าชื่ออะไร” มีดังนี้

กริยา	คำนาม	คำนาม	คำแปล
acclaim	him	professor	ยกย่องเขาเป็นศาสตราจารย์
appoint	him	manager	ตั้งเขาเป็นผู้จัดการ
call	him	Dale	เรียกเขาว่าเดล
choose	him	the leader	เลือกเขาเป็นหัวหน้า
consider	her	a good wife	ลงความว่าเธอเป็นภรรยาที่ดี
crown	her	queen	ตั้งเธอเป็นราชินี
elect	him	chairman	เลือกเขาเป็นประธาน
hold	her	captive	กักตัวเธอไว้เป็นเชลย
keep	Dale	prisoner	กักเดลไว้เป็นนักโทษ
proclaim	Dale	a traitor	ประกาศว่าเดลเป็นผู้ทรยศ
think	him	a clever boy	คิดว่าเขาเป็นเด็กเก่ง

กริยาต่อไปนี้วางไว้หน้าคำนามสองคำ แต่คำนามทั้งสองคำนั้นจะมีคำเชื่อมเช่น as, to be, for เป็นต้นคั่นกลางเสมอ แต่เวลาแปลจะแปลคล้ายกับโครงสร้าง verb + noun + noun ทั้งสองวิธีด้านบนนี้ ดังนี้

กริยา	คำนาม	คำเชื่อม	คำนาม	แปล
acclaim	the man	as	a good teacher	ยกย่องชายคนนั้นว่าเป็นครูที่ดี
acknowledge	the man	as	his heir	ยอมรับให้ชายคนนั้นเป็นทายาท